

Bocs' hogy beszólok!

CORPORATE SOCIAL RAVASZKODÁS

Olvasom az újságban, hogy a jeles húsipari cég karácsonyra a társadalmi felelősségérzettől átszellemülten 100 adag elősütött valamit adott a hontalanok egy kiválasztott csoportjának. Nem nehéz megsaccolni az összeget, amivel egy cég egy ilyen jó apropó kapcsán hozzájárulhat a társadalom felemelkedéséhez, és azt sem, hogy mennyibe kerülhet a nemes gesztushoz kapcsolódó kis ünnepség és pr kampány lebonyolítása. A nagytekintélyű multi szívét is megérintette a válság okozta ínséges helyzet, ezért a dolgozók prémiumára szánt összeget inkább a munkanélküli családtagoknak adta oda. Természetesen méltó csinnadrattával. A CSR fennkölt szelleme nemcsak elérte kis hazánkat, hanem fényes példák sokaságával bizonyítja diadalútját.

„A szervezet kimutatja felelősségét a társadalomban felmerülő gondok, problémák megoldására, és a megoldás érdekében tett erőfeszítéseivel segíti a társadalom tagjainak együttműködését” - szól Kotler úr látomása a kívánatos társadalmi-gazdasági jövőképről.

Jó hírem van! Nálunk már egyetlen olyan vállalat sincs, amelyik ne vállalná a felelősséget a társadalom felé! A nagy kereskedőlánc például sokáig tart nyitva, mert felelősséget érez azért, hogy „a dolgozók késő este munka után is tudjanak vásárolni”. Az élelmiszergyártó kombinát annyira felelősnek érzi magát értünk, hogy „ igyekszik csak egészséges élelmiszereket árulni.”(?) A nagy bútor-cég a felelősségtől áthatva „kevesebb mérgező anyagot alkalmaz termékeiben.” (Hát nem rendes?) A vasúttársaság összeszedi a szemetet a sínek mentén, hogy szépüljön az ország. A vegyigyár meg nem engedi be az ipari szennyet a folyóba, (annyira odafigyel ránk). A nagynevű étteremhálózat újra-használható papírba csomagol, nehogy megfulladjunk a műanyagszemétben. (szem nem marad szárazon!) Ez a másik meg feljártat csinál a kerekes-székeseknek (no nem azért mert jogszabály van rá), hanem mert ő „felelősnek” érzi magát. (Hogy oda ne rohanjunk!)

Szemezzünk még egy kicsit a társadalmi felelősségvállalásról szóló éves jelentésekből: A telekommunikáció éllovasa például arra büszke, hogy mobiltelefonra szerelhető gyerekzárral támogatja a társadalom pedagógiai céljait. (Még szerencse, hogy valakinek eszébe jutott). A biztosítótársaság a felelősségtől átitatva „jelentős hangsúlyt fektet munkatársainak a korszerű ismeretek elsajátításához” (Nemes lélekre vall!) A rangos kiadó segíti a kismamák visszatérését a munkába.(Ez igen!) Az óriási bank annyira aggódik az ügyfelei egészségéért, hogy futóversenyt rendez számukra. (Semmi se drága!) A még óriásibb bank pedig inkább

vesz még egy csomó számítógépet, csak ne kelljen annyi fát kivágni a sok papírért. (Hála nekik!)

Van egy részvénytársaság például, amelyik kivételesen „felelős munkáltatónak” érzi magát, mert munkatársainak melegételek-utalványt, munkáltatói kölcsön lehetőségét és albérleti hozzájárulást is felkínál. (A társadalom nevében is nagyon-nagyon köszönjük!) És a csúcs: a regionális víztisztító mű a társadalmi felelősségvállalás jegyében azt a fantasztikus felajánlást teszi, hogy tiszta vízzel látja el a környék lakóit. Sőt mi több; hogy ne maradjon titokban, szép kis műnyomott kiadványban ország-világ tudomására is hozza a nagy Tettet.

Az értelmező szótár szerint felelősséget mindig valamiért lehet vállalni. Például a társadalomért.

És azért, hogy valaki a társadalomért vállalt felelősség jelvényét felelőtlenül tűzi ki?

Azért ki vállalja a felelősséget?

Sas István